

Lliçó 6: Per a l'11 de maig de 2019

EL MAJESTUÓS CANT D'AMOR

Dissabte 4 de maig

LLEGEIX PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: El Càntic dels Càntics; Gènesi 2:7; 1 Corintis 7:3-5; Joan 17:3; 1 Joan 1:9; Romans 1.24-27; Gàlates 5.24.

PER A MEMORITZAR:

“Posa’m com un segell sobre el teu cor, com un segell sobre el teu braç, perquè l’amor és fort com la mort, la passió, inexorable com l’abisme: les seves flames són flames abrandades, una flama divina.” (Cant. 8:6).

Entre les etapes de la vida, una de les més importants és el matrimoni. Com ja vam dir, no tots es casen, però per als quals sí que ho fan, el matrimoni comporta desafiaments especials, i benediccions especials també. Entre aquestes benediccions, està el meravellós regal de la sexualitat.

Al contrari del que opina la majoria, la Bíblia no està en contra del sexe. Està en contra del mal ús d'aquest meravellós regal del Creador per a la humanitat.

De fet, el Càntic dels Càntics, un dels llibres més petits i potser un dels menys llegits de la Bíblia, descriu la relació entre una jove esposa, la sulamita, i el seu estimat, que es creu que és el propi rei Salomó. El llibre desplega els misteris de la intimitat humana i les delícies de l'amor conjugal en el matrimoni. Encara que en Càntic dels Càntics sovint li ho ha abordat alegòricament, com un símbol de la relació de Déu amb el seu poble, o de Crist amb l'església, abans de res és un poema sobre l'amor que s'estableix en una relació humana molt real entre un home i una dona.

VIDA INDIVISIBLE

Sobre la base dels següents passatges, com caracteritzaries la visió bíblica del cos humà? Gènesi 2:7; Salm 63:1; 84:2; 1 Corintis 6.19, 20; 1 Tessalonicencs 5.23.

Algunes religions creuen en el dualisme, filosofia que considera que el cos humà és un problema per a la vida de l'esperit. És a dir, es considera que el cos és dolent, mentre que el “esperit” és bo. No obstant això, en les Escripures, el cos humà, incloses les seves característiques sexuals, és part integral de tot l'ésser. La vida és cos i esperit (veure Gèn. 2:7). El salmista lliura tot el seu ser en adoració a Déu (Sal. 63:1; 84:2). Tota la persona ha de santificar-se, consagrar-se per al propòsit sagrat que Déu va planificar.

Un enfocament positiu sobre el cos humà, en el context de les relacions sexuals, es reflecteix en el Càntic dels Càntics. Com revelen aquests textos aquesta actitud? Càntic dels Càntics 1:2, 13; 2:6; 5.10-16; 7:1-9.

Durant tot aquest text sagrat, s'admira el cos humà. Els aspectes físics de l'amor matrimonial no són una vergonya. Obertament es presenta una gamma completa d'emocions.

Normalment, existeixen poderosos tabús sexuals en moltes cultures. Per tant, les parelles casades solen tenir dificultats per a comunicar-se entorn de la seva vida íntima. De la mateixa manera, sovint els nens es veuen privats de l'oportunitat d'aprendre sobre la sexualitat en el context d'una llar cristiana on els valors piadosos es poden integrar amb informació precisa. L'actitud oberta de la Bíblia respecte a la sexualitat convida al seu poble a tenir un major nivell de comoditat amb aquest tema, perquè aquest aspecte vital sigui tractat amb el respecte i la dignitat que es mereix aquest gran regal del Creador.

■ Com podem protegir-nos de les forces culturals i morals que consideren que la sexualitat no és una altra cosa que una passió animal denigrant o la converteixen en una cosa vergonyosa del que mai s'hauria de parlar? Com ens mostra la Bíblia que tots dos extrems són dolents?

ELS AMORS DEL CANT D'AMOR

Describeu els diferents aspectes de l'amor presentats en el Càntic dels Càntics. Càntic dels Càntics 1:2, 13; 2.10-13, 16; 3.11; 4:1-7; 5.16; 6:6; 7:1-9; 8:6, 7.

Càntics mostra com els amics passen temps junts, es comuniquen obertament i es preocupen l'u per l'altre. En el Càntic dels Càntics, dos bons amics arriben a ser esposos. L'esposa declara: "Així és el meu estimat" (Cant. 5.16). La paraula estimat expressa companyonia i amistat, sense els matisos de la relació sexual. Feliç és l'espòs o l'esposa el cònjuge de la qual és un amic entranyable.

En tot el poema, els elogis íntims i els gestos afectuosos reflecteixen la gran atracció, el delit físic i emocional que l'home i la dona troben en l'altre. Les intimitats naturals de l'amor romàntic són un regal del Creador, per a ajudar els cònjuges a unir-se estretament l'u amb l'altre en el matrimoni. Quan els esposos s'obren a l'obra de l'amor diví en el seu cor, el seu amor humà es "refina i purifica", es "eleva" i "ennobleix" (HC 84).

Aquests versicles també transmeten els pensaments més elevats sobre l'amor. No obstant això, el veritable amor no és natural per al cor humà; és un do de l'Esperit Sant (Rom. 5:5). Tal amor lliga a l'espòs i l'esposa en una unió duradora. És l'amor compromès, tan desesperadament necessari en la relació pare-fill per a construir un sentit de confiança en els joves. És l'amor abnegat, que uneix als creients en el cos de Crist. El Càntic dels Càntics ens exhorta a fer d'aquest amor una força activa en les nostres relacions amb el nostre cònjuge.

En quin sentit aquest tipus d'intimitat reflecteix, a la seva manera, el tipus d'intimitat que podem tenir amb Déu? Quines semblances trobem (per exemple, dedicar temps, lliurar-nos completament)? Quines altres semblances hi ha?

UN CONEIXEMENT AMORÓS

Molts consideren que la temàtica del Càntic dels Càntics és una “volta al Edèn”. Encara que la parella descrita no és el primer home ni la primera dona, el poema porta a la ment el primer Jardí. El pla de Déu que siguin “una sola carn” (Gèn. 2.24, 25) es representa a través de delicades metàfores i símbols.

Com presenta el Càntic dels Càntics el compromís amb la reciprocitat en la vida íntima de la parella casada? Cant. 4:7-5:1. En què s'assembla a les instruccions de Pau en 1 Corintis 7:3-5?

Salomó la convida: “Vine amb mi” (Cant. 4:8). La seva esposa respon. Després, ella ho convida: “Vingui el meu estimat al seu hort” (Cant. 4.16). Ell respon (Cant. 5:1). L'Esclatúra aquí ensenya que no ha d'haver-hi força ni manipulació en aquest entorn íntim. En aquesta relació, tots dos esposos entren lliure i amorosament. “El meu jardí” és “el seu jardí”.

“Salomó” i “sulamita” comparteixen noms que deriven de l'hebreu shalom, “pau” o “integritat”. La seva admiració és mútua (Cant. 4:1-5; 5.10-16). L'equilibri en la seva relació s'evidencia fins i tot en l'estil poètic de línies i versos apariats. L'expressió del pacte: “El meu estimat és meu, i jo seva” (Cant. 2.16) es fa ressò del llenguatge del Edèn: “Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn!” (Gèn. 2.23).

La paraula “conèixer” per a descriure la unió marital, fins a quin punt enriqueix la nostra comprensió de la nostra relació amb Déu? Gènesi 4:1, 25; 1 Samuel 1.19; Lluc 1.34; Joan 17:3; 1 Corintis 8:3.

La Bíblia usa conèixer per a la unió íntima de l'espòs i l'esposa. En aquest “coneixement” amorós, es prodiguen mútuament el més ocult, íntim i insondable del seu ser. No només dos cossos, sinó també dos cors s'uneixen en “una sola carn”. Conèixer també descriu la relació entre les persones i Déu. Per al cristià perceptiu, el coneixement peculiar i tendre del matrimoni, amb la seva companyonia, compromís i delit il·limitats, proporciona una visió profunda del misteri més sublim i sagrat que existeix: la unió de Crist amb l'església.

ESTIMAR EN EL MOMENT ADEQUAT

Llegeix Càntics 4:8 al 5:1.

Càntics 4.16 i 5:1 componen el centre d'aquest llibre i descriuen, per dir-ho així, el seu punt culminant a mesura que es consuma el matrimoni entre Salomó i la sulamita.

A què es refereix Salomó en els següents passatges? Càntics 4.12, 16; 5:1; 8:8-10.

En Càntics, trobem algunes de les proves més convincents de les Escriptures per al pla de Déu que les persones romanguin sexualment castes fins al matrimoni. Una de les més poderoses és una referència a la infància de la sulamita, quan els seus germans es preguntaven si ella seria “mur” o “porta” (Cant. 8:8, 9). En altres paraules, si romandrà casta fins al matrimoni (un mur) o si serà promíscua (una porta). D'adulta, afirma que ha mantingut la seva castedat i es presenta pura davant el seu espòs: “Jo sóc una muralla” (Cant. 8.10). De fet, ell confirma que ella encara és verge fins a la seva nit de noces, en dir que ella és “hort tancat [...] font tancada, font segellada” (Cant. 4.12). Sobre la base de la seva pròpia experiència, ella pot aconsellar a les seves amigues que facin els passos de l'amor i del matrimoni amb molta de cura. Tres vegades, en Càntics, la sulamita es dirigeix a un grup de dones anomenades “donzelles de Jerusalem”, per a aconsellar-los que no suscitin la intensa passió de l'amor fins al moment apropiat (Cant. 2:7; 3:5; 8:4); és a dir, fins que es trobin fora de perill dins del pacte íntim del matrimoni, com ella.

Per segona vegada en el poema, l'estimat convida a la seva esposa al fet que es vagi amb ell (Cant. 2.10; 4:8). Abans de les noces, ella no podia acceptar la seva invitació, però ara és ella qui ho convida al seu jardí (Cant. 4.16), i ell accepta de bona gana (Cant. 5:1). Ell no només se sent atret per la seva bellesa; ella li ha robat el cor (Cant. 4:9); ell està embriagat amb el seu amor (Cant. 4.10), i se sent eufòric perquè ella és seva i de ningú més, ara i per sempre: “ Ets un jardí tancat, germana meva, esposa: un jardí tancat, una font segellada.” (Cant. 4.12). En la seva unió amb aquesta dona perfecta, considera que ha aconseguit la Terra Promesa: “Els teus llavis, esposa, destil·len nèctar, tens mel i llet sota la llengua;” (Cant. 4.11).

■ **Quina és la bona notícia per als qui es lamenten per les seves decisions equivocades en l'expressió de la seva sexualitat? 1 Joan 1:9; comparar amb Salm 103:12; Isaïes 55:7; Joan 8.11.**

COM SALVAGUARDAR EL REGAL DEL CREADOR

Déu tenia un propòsit especial en crear a la humanitat com a home i dona (Gèn. 1.26-28). Si bé cadascun porta la seva imatge, la unió matrimonial dels gèneres oposats en “una sola carn” reflecteix la unitat dins de la Deïtat. La unió de l'home i la dona també contempla la procreació d'una nova vida, una expressió humana original de la imatge divina.

Quina actitud assumeixen les Escripures respecte a les pràctiques sexuals que no concorden amb el pla del Creador? Levític 20:7-21; Romans 1.24-27; 1 Corintis 6:9-20.

La Bíblia desaprova tot el que altera o destrueix la imatge de Déu en la humanitat. Déu guia al seu poble cap als propòsits correctes de la sexualitat col·locant certes pràctiques sexuals anés dels límits. Quan l'experiència humana s'enfronta amb els preceptes de Déu, l'ànima es convenç de pecat.

Quina orientació es dona als creients cristians quant a la seva sexualitat i la dels altres en un món caigut? Romans 8:1-14; 1 Corintis 6.15-20; 2 Corintis 10:5; Gàlates 5.24; Colossencs 3:3-10; 1 Tessalonicencs 5.23, 24.

Els creients esperen l'alliberament de la corrupció del pecat en la vinguda de Crist. Esperen amb fe, i es consideren morts al pecat mitjançant la mort de Crist en la Creu, i vius en ell mitjançant la seva resurrecció. Amb oració constant, sol·licitud i el poder de l'Esperit, donen per crucificada la seva naturalesa pecaminosa i procuren obeir a Crist en els seus pensaments. Reconeixen que el seu cos i la seva sexualitat pertanyen a Déu, i els usen d'acord amb el pla diví.

Déu perdona als qui es penedeixen del pecat (1 Joan 1:9). L'evangeli permet que els qui anteriorment estaven compromesos amb la promiscuïtat i l'activitat sexual pecaminosa siguin part de la comunitat de creients. A causa de la magnitud en què el pecat ha alterat la sexualitat en la humanitat, potser alguns no arriben a experimentar la restauració plena en aquest aspecte de l'experiència humana. Alguns, per exemple, potser optin per una vida cèlibe, abans que participar de qualsevol relació sexual que estigui prohibida per la Paraula de Déu.

■ Com a església, com hauríem de relacionar-nos, per exemple, amb els homosexuals? L'actitud d'ells sobre la seva orientació sexual com hauria d'influir en la nostra resposta?

PER A ESTUDIAR I MEDITAR:

“El matrimoni ha rebut la benedicció de Crist i ha de considerar-se una institució sagrada. La veritable religió no ha de contrarestar els plans del Senyor. Déu va ordenar que l'home i la dona s'unissin en sant matrimoni, per a establir famílies que, coronades d'honor, poguessin ser símbols de la família celestial.

“Al començament mateix del seu ministeri públic, Crist li va donar una definida aprovació a aquesta institució que havia estat creada en el Edèn. Amb la seva presència en unes noces, va declarar a tots que el matrimoni, quan es realitza en puresa i santedat, i amb la veritat i la justícia, és una de les més grans benediccions concedides a la família humana” (*HD 178*).

Com a mostra Càntics, l'amor sexual pot ser una cosa meravellosa en el matrimoni. Però una relació duradora no es pot basar simplement en la bellesa exterior ni en els encants físics. El nostre cos envelleix i es deteriora, i cap dieta, exercici ni cirurgia plàstica farà que conservem una aparença eternament jove. El matrimoni de Salomó i la sulamita és una relació compromesa per a tota la vida. Tres vegades afirmen que es pertanyen l'u a l'altre (Cant. 2.16; 6:3; 7.10). La primera vegada, és un reconeixement de pertinença mútua (comparar amb Efe. 5.21, 33). La segona vegada, ella inverteix l'ordre en l'afirmació de la seva submissió (veure a més Efe. 5.22, 23). La tercera vegada expressa el desig d'ell per ella (Efe. 5.24-32). Un amor així no pot ofegar-se (Cant. 8:7), és com un segell que no es pot trencar (Cant. 8:6).

PREGUNTES PER A DIALOGAR:

1. La descripció que Salomó fa de la seva esposa perfecta (Cant. 4:1-5; 6:8; 7:1-9) com es compara amb l'expressió d'Adam quan va veure per primera vegada a Eva? (Gèn. 2.23). Per tant, els esposos com haurien de relacionar-se amb les seves esposes? (Efe. 5.28, 29).
2. Alguns consideren que el llibre de Càntics és una al·legoria de la relació que existeix entre Déu i el seu poble, o entre Jesús i la seva església. Si bé hem d'anar amb compte de no abusar de la significació al·legòrica, quines característiques de la relació entre aquestes dues persones són comparables amb la nostra relació amb Déu? Comparar a més amb Isaïes 54:4 i 5; Jeremies 3.14; i 2 Corintis 11:2.
3. Llegeix Proverbis 31:26, Càntics 5.16 i Proverbis 25:11. Com de importants són les nostres paraules per a derrocar o enfortir al nostre cònjuge, o afeblir i enfortir el nostre matrimoni? Utilitza els següents textos com a il·lustració adicional: Jaume 1.26; 3:5-11.